

Podcast 239 Durf te bidden schaamteloos bij God aankloppen

" God is niet slechts onze schepper, maar ook onze vader, dus kinderen moeten nooit schromen hem wakker te schudden met hun honger naar brood, naar vergeving en redding."

Zondag 27 juli - Vrienden, wijsheid groeit met de loop der jaren, zo wordt wel gezegd. De wijsheid zegt onder andere dat je voorzichtig moet zijn met vragen. Vraag niet teveel, wees bescheiden, houd je wensen klein, je gebeden kort en je verwachtingen lager dan een graspol.

Maar wanneer je dat soort wijsheid meeneemt naar het evangelie, dan denk je dat voor Jezus die voorzichtigheid helemaal nergens voor nodig is. Want wat zien we hier in het evangelie van vandaag?

Een van de leerlingen van Jezus... die ziet Jezus bidden. En kennelijk op een manier die hij niet kent. En dan vraagt hij, heer leer ons bidden. Alsof bidden niet iets is dat je op eigen manier zou moeten doen. Alsof het een kunst is, een ambacht om iets om in te oefenen, iets wat je van een ander kunt overnemen. Daarvan een ander kunt leren. Dat is op zich al een wonderlijk begin en we zouden denken dat bidden juist een, nou ja, wat een soort heimelijk gefluister moet zijn, een verzuchting misschien.

Maar Jezus maakt er inderdaad een les van, een gebed op luid volume, een formule die zo eenvoudig is dat kinderen het luidkeels kunnen meezingen en tegelijkertijd zo diep dat theologen er eeuwen over kunnen pijnzen, en dat hebben ze ook gedaan inderdaad.

Wat leert Jezus hun? Het gebed des heren, het onze vader. Wat leert hij hen? Onze vader, laat uw naam geheiligd worden. Geef ons brood, vergeef ons, red ons. Dat is het. Dat is een onversneden eenvoud. Geen bloemrijke beleefdheden. Geen wollig taalgebruik. Geen ingewikkelde rituelen. Alsof Jezus zegt, je mag God gewoon vragen om brood. En om vergeving. En dat hij je redt uit de ellende. Want hij is je vader.

En alsof dat allemaal nog niet duidelijk genoeg is, vertelt Jezus ons verhaal over een man die s'nachts aanklopt bij een vriend. En die blijft hem op de deur bonken totdat die vriend uit bed komt om hem brood te geven. Dat is geen voorbeeld van goede manieren zou je zo zeggen. Dit is eerder nachtelijk ongeduld, schaamdeloos lastigvallen een beetje genant zelfs we zouden zeggen laat die man toch slapen wees niet al te opdringerig, hou het bescheiden Maar Jezus wil precies dat we zo bidden.

Niet timide, maar schaamteloos Niet halfslachtig maar volhardend. Niet met een beleefd als het u belieft misschien. Maar met het vertrouwen van een kind dat weet, mijn vader hoort mij. En in die zin zijn ook wij het die moeten leren bidden. Net zoals die leerlingen erom vroegen aan Jezus. Omdat we moeten leren, wie God is en wie wij zijn.

Want, zegt Jezus, zelfs jullie, die in vergelijking met God de Vader toch aanmerkelijk minder goed zijn. Hij drukt het eigenlijk nog veel sterker uit. Jullie geven je kinderen toch ook geen stenen als ze om brood vragen. En hoeveel te meer zijn jullie vader in de hemel dan goede gaven geven aan wie hem daarom vragen?

Het is heen weer zo'n prachtige paradox dat God niet beledigd wordt door onze vrijmoedigheid, maar door onze kleinmoedigheid. Niet doordat we Hem vragen om te veel, maar doordat we te weinig durven vragen. We denken dat we God moeten ontzien door maar een beetje stil te zijn, terwijl Hij juist wacht dat we eindelijk bonzen op de deur als hongerige betelaars.

En dat is misschien wel de grootste verrassing, dat bidden niet slechts een nederige plicht is, maar ook een soort heilige, noem het maar brutaliteit, ik kan het niet anders verwoorden, naar aanleiding van het verhaal van Jezus zelf. Dat God niet slechts onze schepper is, maar ook onze vader en dat kinderen nooit schromen hem wakker te schudden met hun honger naar brood, naar vergeving en redding.

Wat spreekt eruit de evangelie van vandaag? Niet, wees voorzichtig met wat je vraagt nee wees eerder schaamteloos. Klopt zo dat zelfs de engelen hun oren bedekken. Vraag alsof je weet dat je vader goed is en dat hij blij is dat je zijn deur hebt gevonden. Er zijn mensen die bidden alsof ze bang zijn dat ze God lastigvallen.

Maar Jezus leert ons, wie niet lastigvalt, die heeft niet echt gebeden. God is geen afstandelijke heerser. Hij is geen norske buurman. Hij is een vader, die blij is als zijn kinderen bij hem komen. Kortom, laat u dus niet ontmoedigen. Laat u niet wijsmaken dat u te klein bent of te zondig of te lastig. Nee, u kunt niet te veel vragen. Alleen maar te weinig. U kunt niet vaak genoeg aankloppen.

+Rob Mutsaerts

22 Juli 2025